

слабости и тешкоћа у функционисању, мешовити систем власти је још увек актуелан у неким државама и то: Аустрији, Финској, Ирској, Исланду, Португалији и Француској, где се и након Де Гола одржао исти онакав уставни и политички режим за који се погрешно мислило да је само прилагођен његовој личности и ауторитету.

2. ТЕОРИЈА О ЈЕДИНСТВУ ВЛАСТИ

Критика слабости и недоследности теорије и концепције о подели власти је довела до другачијег приступа (гледања) на то како треба да буде организована државна власт да би на најбољи начин функционисала. Тако је наспрам начела о подели власти стајало и начело и пракса јединства власти. Оно се остваривало (и остварује) и у демократском и недемократском облику, па може да се говори и о демократском и недемократском јединству власти. У основи демократског јединства власти се налази идеја о скупштини као демократском телу и представнику народа, његовог суверенитета. Та идеја је доста стара и на њој је донекле никла и пракса енглеског парламентаризма, да би у правом смислу била теоријски разрађена од Русоа и примењена у револуционарној пракси, најпре, Француске али касније и других европских држава, које су се инспирисале револуционарном идеологијом и доктрином. По овој револуционарној идеји и доктрини је обликован француски Конвент и то је био највиши орган власти, не само законодавно, већ и стварно одлучујуће и директивно тело које је у себи апсорбовало и извршну функцију. После њега (Конвента), на овој идеји се инспирисала и Париска комуна али и социјалистичке државе (и револуције) које су спровеле принцип јединства власти у облику скупштинског система. То важи пре свега за Лењинову концепцију организације државне власти али и за остале социјалистичке државе које су своју организацију власти извеле по совјетском моделу власти. Под начелом јединства власти се подразумева уједињавање свих функција државе у рукама једног органа. То уједињавање ових функција (власти) може бити извршено врло доследно и то би било тзв. апсолутно јединство власти, али може да буде спроведено и мање доследно и тада би се радило о тзв. релативном јединству власти. Како је већ речено, ово уједињавање власти може да се оствари и на демократски и недемократски начин, одн. или у рукама легислативе или егzekутиве. Историја и пракса и ранијих, али и савремених држава познаје и једну и другу ситуацију. Док је раније доминирала превласт парламента над другим (другом) властима, сада углавном доминира извршна власт у лицу јаког